

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมในการใช้ แรงจูงใจ และการรับรู้ปัญหาจากการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเรื่องพฤติกรรม แรงจูงใจ และการรับรู้ปัญหาจากการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานให้ผู้ปกครองและบุคคลที่เกี่ยวข้องหันมาให้ความสนใจ และช่วยกันหาแนวทางเพื่อป้องกันและแก้ไขอันตรายต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้จากการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมของเด็ก

งานวิจัยนี้จะประกอบด้วยการวิจัยเชิงสำรวจที่ใช้แบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งที่เป็นผู้ใช้และไม่ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 7 แห่ง รวม 420 คน และงานวิจัยเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ที่ใช้และไม่ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม จำนวน 10 คน โดยผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามปัญหาวินิจฉัย ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมอย่างไร
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีแรงจูงใจอะไรในการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม และผู้ที่ไม่ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมมีเหตุผลอะไร
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นทราบข้อดีและข้อเสียของเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมหรือไม่
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นพบปัญหาหรืออุปสรรคใดบ้างที่ทำให้ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมได้ไม่สะดวก
5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นให้ความสนใจความเป็นส่วนตัวในการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมอย่างไร
6. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นคำนึงถึงความปลอดภัยจากการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมหรือไม่

7. ผู้ปกครองได้ให้ความสนใจต่อพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมของบุตรหลานหรือไม่

ปัญหานำวิจัยข้อที่ 1: นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมอย่างไร

จากผลการวิจัยพบว่า ในปัจจุบันนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนิยมใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมกันมาก เนื่องจากมีจำนวนผู้ใช้ถึงร้อยละสามในสี่ที่ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม และมีผู้ใช้ถึงเกือบครึ่งที่ใช้เว็บไซต์ดังกล่าวมากกว่า 5 ครั้งต่อสัปดาห์ สำหรับช่วงเวลาที่เด็กใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมมากที่สุดก็คือ ช่วงเวลาตั้งแต่หลังเลิกเรียนเป็นต้นไป (16.00-24.00 น.) ในขณะเดียวกัน ก็พบว่า มีจำนวนมากกว่าสามในสี่ของผู้ใช้นิยมใช้เว็บไซต์ดังกล่าวที่บ้าน

เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนิยมใช้ในปัจจุบันมีอยู่สองเว็บไซต์ คือ เว็บไซต์ Hi5 และเว็บไซต์ Facebook ส่วนระยะเวลาในการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับเว็บไซต์แต่ละเว็บไซต์ ซึ่งผู้วิจัยได้พบว่านักเรียนส่วนใหญ่จะใช้เว็บไซต์ Hi5 และเว็บไซต์ Facebook เป็นระยะเวลานาน 1-2 ชั่วโมงต่อครั้ง ในขณะที่จะใช้เว็บไซต์อื่น ๆ น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมงต่อครั้ง นอกจากนี้ จากผลการสัมภาษณ์เชิงลึกยังได้พบว่าลักษณะการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีทั้งหมด 3 ประเภท ได้แก่ กลุ่มที่ออนไลน์ทิ้งไว้ตลอดเวลาและจะเข้ามาดูเป็นช่วง ๆ ถ้าว่างก็จะตั้งออนไลน์และถ้าไม่ว่างก็จะตั้งเป็นออฟไลน์ไว้ กลุ่มที่ออนไลน์เป็นช่วงเวลา เช่น ออนไลน์วันละ 1-2 ชั่วโมงเท่านั้น เมื่อไม่ได้ใช้ก็ลงชื่อออกจากหน้าโปรไฟล์เลย และกลุ่มที่เข้ามาตามความเคลื่อนไหวของเพื่อนทุกชั่วโมง คือ เข้ามาดูข้อมูลต่าง ๆ ที่เพื่อนโพสต์ทุกชั่วโมง ทั้งนี้ทั้งนั้น ก็ยังพบว่าเด็กกลุ่มนี้ไม่ค่อยได้ update status มากนัก เพราะส่วนใหญ่จะชอบดูข้อความที่เพื่อน โพสต์มากกว่า ส่วนภาษาที่เด็กกลุ่มนี้ใช้ในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมก็จะ เป็นภาษาที่ใช้พูดคุยกันในชีวิตประจำวัน และจะไม่มีคำหยาบคาย

ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นทำในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมมาก คือ การติดต่อเพื่อน รองลงมา คือ ติดตามข่าวสารต่าง ๆ ของเพื่อน ดูคลิปวิดีโอ ฟังเพลง เล่นเกม อ่านบทความต่าง ๆ และแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ตัวเองสนใจ ในขณะที่การซื้อของและขายของ และการเรียนออนไลน์เป็นกิจกรรมที่เด็กไม่นิยมทำในเว็บไซต์เหล่านี้ และจากผลการสัมภาษณ์ก็ได้พบว่า

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจะใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมโพสต์สถานะของตัวเองบ้างแต่ไม่บ่อย เพราะส่วนมากจะโพสต์เพียงแค่วันละ 1-2 ครั้งเท่านั้น สำหรับข้อความที่เด็กกลุ่มนี้โพสต์ก็จะเป็นเนื้อเพลงที่ตัวเองชื่นชอบ หรือโพสต์ลิงค์ต่าง ๆ ที่ต้องการให้เพื่อนเข้าไปดู หรือโพสต์ข้อความต่าง ๆ เพื่อบ่นเวลาที่รู้สึกไม่พอใจคนอื่น หรือบ่นเพราะกำลังรู้สึกเบื่อ หรือโพสต์เพื่อทักทายเพื่อนๆ ฯลฯ ทั้งนี้ก็พบว่านักเรียนกลุ่มนี้ไม่ได้ต้องการให้เพื่อนคอมเมนต์กลับเมื่อโพสต์ข้อความต่าง ๆ ลงในสถานะของตัวเอง ถ้าหากว่าไม่มีคนมาคอมเมนต์กลับเลยก็จะไม่รู้สึกละไร แต่ในทางตรงกันข้าม หากมีคนเข้ามาคอมเมนต์กลับก็จะทำให้ตัวเองรู้สึกมีความสำคัญในกลุ่มเพื่อนมากขึ้น

นักเรียนกลุ่มนี้จะใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมในการคอมเมนต์เพื่อพูดคุยกับเพื่อน และส่วนมากก็จะไปถามคำถามเพื่อนหรือไม่ก็ไปตอบคำถามเพื่อน ส่วนเรื่องที่คอมเมนต์ก็จะเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไปที่คุยกันเฉย ๆ บางทีอยากคุยกับเพื่อนก็เลยเข้าไปคอมเมนต์เพื่อน ในบางครั้งก็แค่เข้าไปทักเพื่อนๆ ฯลฯ สำหรับในส่วนของกรโพสต์รูปนั้น ก็จะพบว่าผู้ใช้กลุ่มนี้นิยมที่จะโพสต์รูปของตัวเอง รูปที่ตัวเองไปเที่ยวกับครอบครัวที่มีทั้งรูปตัวเอง พ่อแม่ พี่น้อง และญาติ ๆ และก็จะโพสต์รูปทั้งตอนที่เป็เด็กและรูปปัจจุบัน นอกจากนี้ ก็จะโพสต์รูปที่ถ่ายกับเพื่อน ๆ ในกลุ่ม ซึ่งก็มีทั้งที่ใส่ชุดนักเรียนและชุดไปเที่ยว ในขณะที่ก็มีโพสต์รูปของดาราและนักร้องที่ตัวเองชื่นชอบ และสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่ตัวเองเคยไปด้วย

สำหรับบุคคลที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นติดต่อด้วยในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม มีทั้งคนที่รู้จักกันอยู่แล้วในชีวิตจริงและคนแปลกหน้า ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามถึงร้อยละ 90 ได้ใช้เว็บไซต์ดังกล่าวเพื่อติดต่อเพื่อนปัจจุบัน รองลงมาก็จะใช้ติดต่อกับเพื่อนเก่า ญาติพี่น้อง คนแปลกหน้า และมีผู้ใช้เพียงแค่อ้อยละ 13 เท่านั้นที่ใช้เว็บไซต์ดังกล่าวติดต่อกับพ่อแม่

นอกจากนั้น จากผลการวิจัยยังพบอีกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีพฤติกรรมการเสพยาติติเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมในระดับปานกลาง ส่วนพฤติกรรมการเสพยาติติเว็บไซต์ดังกล่าวที่ประชากรกลุ่มนี้เป็นมากที่สุด คือ มักใช้เวลากับเว็บไซต์เหล่านั้นนานกว่าที่ตั้งใจเอาไว้ และถึงแม้ว่าผลการวิจัยจะออกมาว่านักเรียนกลุ่มนี้มีพฤติกรรมการเสพยาติติเว็บไซต์ดังกล่าวในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดต่าง ๆ แล้ว ก็จะพบว่านักเรียนกลุ่มนี้มีพฤติกรรมการเสพยาติติเว็บไซต์ดังกล่าวในระดับปานกลางค่อนข้างไปทางสูง

ปัญหานำวิจัยข้อที่ 2: นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีแรงจูงใจจะใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม และผู้ที่ไม่ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมมีเหตุผลอะไร

ในส่วนของแรงจูงใจในการใช้ และเหตุผลที่ทำให้ไม่ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน คือ แรงจูงใจในการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม และเหตุผลที่ทำให้ไม่ใช้เว็บไซต์ดังกล่าว

1. แรงจูงใจในการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม

จากผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจที่ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมมากที่สุด คือ ความต้องการมีส่วนร่วม รองลงมา คือ ความต้องการรู้เหตุการณ์ ความต้องการเสริมความคิดเห็นหรือการสนับสนุนการตัดสินใจที่ได้กระทำไปแล้ว ความต้องการมีมนุษยสัมพันธ์กับคนอื่น ความต้องการความบันเทิง ความต้องการแสดงความเป็นตัวตน และความต้องการโฆษณาและขายสินค้าต่าง ๆ ตามลำดับ

นอกจากนี้ จากผลการสัมภาษณ์ยังพบเพิ่มเติมว่าความที่จำเป็นต้องใช้ก็เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เด็กกลุ่มนี้ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม โดยผู้ให้สัมภาษณ์ตอบว่าที่ต้องใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมก็เพราะว่าตอนที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คุณครูบังคับให้ใช้เพื่อส่งงาน ในขณะที่เดียวกัน ก็พบว่าความที่เป็นช่องทางที่ทำให้ติดต่อสื่อสารกับคนอื่นได้สะดวกและรวดเร็วก็เป็นเหตุผลที่ทำให้นักเรียนกลุ่มนี้ใช้เว็บไซต์เหล่านี้เช่นกัน ซึ่งผู้วิจัยได้พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์บางรายให้เหตุผลว่าเขาเลือกใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเป็นช่องทางติดต่อกับเพื่อนเพราะประหยัด สะดวก และรวดเร็ว ทั้งนี้ทั้งนั้น ก็ยังพบว่ารูปแบบของเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมมีผลต่อการเลือกใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2. เหตุผลที่ทำให้ไม่ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม

จากผลการวิจัยพบว่า ความกังวลเกี่ยวกับเรื่องความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของตัวเองเป็นเหตุผลที่ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไม่ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมมากที่สุด รองลงมา คือ การเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ ความกลัวได้รับผลเสียจากการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม ความไม่สนใจหรือไม่ชอบเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม ความไม่เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยี ความที่ค่าบริการอินเทอร์เน็ตมีราคาสูง ความที่ไม่รู้จักหรือไม่มีคนรู้จักใช้ และความที่ไม่สามารถใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมจากที่บ้านได้ ตามลำดับ

จากการสัมภาษณ์ทำให้พบว่ามีอีก 4 ด้านที่ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไม่ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม คือ การที่เคยใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมมาก่อน แต่ปัจจุบันไม่ได้ใช้แล้ว การที่มีกิจกรรมอย่างอื่นที่น่าสนใจทำมากกว่าการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม ความที่คิดว่าไม่จำเป็นต้องใช้ และไม่ชอบใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมติดต่อสื่อสารกับเพื่อน ๆ

ปัญหานำวิจัยข้อที่ 3: นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นทราบข้อดีและข้อเสียของเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมหรือไม่

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ทราบหรือตระหนักถึงข้อดีและข้อเสียของเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมหรือไม่ โดยผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน คือ ข้อดีของเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม และข้อเสียของเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม

1. ข้อดีของเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม

จากผลการวิจัยพบว่า ข้อดีที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเห็นจากเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมมากที่สุด คือ ให้ความบันเทิงและผ่อนคลายอารมณ์ รองลงมา คือ ทำให้มีพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคนอื่น ทำให้มีช่องทางในการติดต่อสื่อสาร เป็นแหล่งข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ทำให้มีพื้นที่ที่สามารถทำอะไรก็ได้อย่างอิสระ ทำให้รู้จักตัวตนที่แท้จริงของคนอื่น ทำให้เกิดความมั่นใจและภาคภูมิใจในตัวเอง และทำให้มีพื้นที่ในการโฆษณาขายสินค้าและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ตามลำดับ

นอกจากนี้ จากผลการสัมภาษณ์ยังพบว่าความที่ทำได้รู้จักคนมากขึ้นและทำให้คุยกับเพื่อนรู้เรื่องมากขึ้นยังเป็นข้อดีที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเห็นจากเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมอีกด้วย

2. ข้อเสียของเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม

จากผลการวิจัยพบว่า ข้อเสียที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเห็นจากเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมมากที่สุด คือ ทำให้เกิดการหลอกลวงและอาชญากรรมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้น รองลงมา คือ อาจเป็นช่องทางที่ทำให้คนอื่นนำข้อมูลส่วนตัวของเราไปใช้หรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต อาจทำให้เกิดการเข้าใจผิดกันได้ ทำให้เสียเวลามากโดยเปล่าประโยชน์ ทำให้มี

รายจ่ายเพิ่มขึ้น ทำให้คนอื่นมารู้ในสิ่งที่เราไม่ต้องการให้เขารู้ ทำให้เสียการเรียน เป็นพื้นที่ที่ควบคุมเนื้อหาต่าง ๆ ได้ยาก ทำให้ต้องทำในสิ่งที่ไม่อยากทำ ทำให้สุขภาพแย่ลง และทำให้มีปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้างได้น้อยลง (ในชีวิตจริง) ตามลำดับ

ปัญหานำวิจัยข้อที่ 4: นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นพบปัญหาหรืออุปสรรคใดบ้างที่ทำให้ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมได้ไม่สะดวก

จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตอบว่าเป็นปัญหาหรืออุปสรรคที่ทำให้ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมได้ไม่สะดวก คือ ปัญหาที่มาจากการดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ซึ่งพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเกือบครึ่งที่ตอบว่าผู้ปกครองเดินเข้ามาดูกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำอยู่บนหน้าเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม และมีอีกประมาณร้อยละ 40 ที่ตอบว่าผู้ปกครองเข้ามาถามว่าติดต่อกับใครและพูดคุยกันเรื่องอะไรบ้าง และการที่ผู้ปกครองกำหนดระยะเวลาในการใช้ และกำหนดวันที่สามารถใช้เว็บไซต์เหล่านี้ได้ก็เป็นอุปสรรคในการใช้เช่นกัน

นอกจากนั้น ผู้วิจัยก็ยังพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามได้มองว่าปัญหาทางด้านเทคโนโลยีก็เป็นอุปสรรคในการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเช่นกัน ซึ่งจะเห็นได้จากที่มีผู้ตอบแบบสอบถามถึงร้อยละ 40 ได้มองว่าการที่เกม วิดีโอ และเพลงกระตุกในขณะที่ใช้เว็บไซต์เหล่านี้เป็นอุปสรรคในการใช้เว็บไซต์ดังกล่าว และการได้รับไวรัสคอมพิวเตอร์ก็เป็นปัญหาและอุปสรรคในการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม

ปัญหาหรืออุปสรรคทางด้านการสื่อสารและการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมก็นับว่าเป็นปัญหาหรืออุปสรรคอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียนกลุ่มนี้ใช้เว็บไซต์ดังกล่าวได้ไม่สะดวก เนื่องจากผู้วิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามประมาณร้อยละ 40 ตอบว่ามีคนที่ไม่ใช่เพื่อนเข้ามาอ่านข้อมูลส่วนตัวของตัวเองโดยที่เขาไม่เจตนาเป็นปัญหาในการใช้ นอกจากนี้ ก็ยังพบว่าผู้ใช้ตอบว่าการที่มีการตีความข้อความต่าง ๆ ที่คนอื่นคอมเมนต์ไว้ไม่ตรงกัน ซึ่งก็อาจทำให้เกิดการเข้าใจผิดกันได้ และการที่ควบคุมได้ยากกว่าจะให้ใครเข้ามาดูข้อมูลส่วนตัวของตนเองก็เป็นปัญหาและอุปสรรคในการใช้เช่นกัน แต่ก็เป็นประเด็นที่รองลงมา ส่วนเรื่องของการที่มีคนเอาข้อมูลส่วนตัวของตนเองไปใช้หรือเผยแพร่โดยที่ไม่ได้รับอนุญาต และการที่มีคนเข้ามารู้ความลับของตนเอง

โดยที่ตนเองไม่ต้องการให้เขารู้ ก็มีผู้ใช้ตอบว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคในการใช้แต่ก็มีจำนวนไม่มากนัก

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ก็ยังพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นประมาณร้อยละ 40 ได้มองว่าการปวดเมื่อยตามร่างกายเป็นปัญหาหรืออุปสรรคในการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม ในขณะที่การที่ค่าใช้บริการอินเทอร์เน็ตมีราคาสูงก็เป็นปัญหาและอุปสรรคในการใช้เช่นกัน และจากผลการสัมภาษณ์ก็ยังพบว่าปัญหาและอุปสรรคที่มาจากคนรอบข้างยังเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งในการใช้เว็บไซต์ดังกล่าวอีกด้วย

ปัญหานำวิจัยข้อที่ 5: นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นให้ความสนใจความเป็นส่วนตัวในการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมอย่างไร

จากผลการวิจัยพบว่า มีทั้งนักเรียนที่ให้ความสนใจความเป็นส่วนตัวในการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม และนักเรียนที่ไม่ค่อยให้ความสนใจกับเรื่องนี้ ซึ่งก็พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเกือบครึ่งที่ลังเลใจที่จะกรอกข้อมูลส่วนตัวในขณะที่สมัครใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม ในขณะที่มีผู้ใช้ถึงร้อยละ 33 ที่ไม่ลังเลใจเลยในการให้ข้อมูลส่วนตัว

ถึงแม้ว่าจะมีจำนวนมากกว่าสามในสี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ให้ข้อมูลส่วนตัวที่เป็นจริงเพียงบางส่วนในหน้าโปรไฟล์ แต่จากผลการวิจัยก็ยังพบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามถึงร้อยละ 16 ที่ให้ข้อมูลส่วนตัวในหน้าโปรไฟล์ทั้งหมด นอกจากนั้น ยังพบว่า มีผู้ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมมากกว่าครึ่งที่ตั้งค่าความเป็นส่วนตัวให้หน้าโปรไฟล์ของตัวเอง และผู้ใช้ก็จะใช้วิธีการตั้งให้คนที่รู้จักกันอยู่แล้วในชีวิตจริงเห็นสถานะ รูปถ่าย และโพสต์ต่าง ๆ ของตัวเองได้เท่านั้น มากที่สุด รองลงมา คือ ตั้งให้คนที่รู้จักกันอยู่แล้วในชีวิตจริงเห็นข้อมูลส่วนตัวเท่านั้น

สำหรับเหตุผลที่ทำให้ผู้ใช้ไม่ได้ตั้งให้หน้าโปรไฟล์เป็นส่วนตัวมากที่สุด คือ ไม่สนใจที่จะตั้ง รองลงมา คือ ไม่ทราบว่าจะตั้งได้ คิดว่าไม่มีใครมาทำร้ายตัวเองได้ และคิดว่ามีวิธีการตั้งที่ยาก

ปัญหานำวิจัยข้อที่ 6: นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นคำนึงถึงความปลอดภัยจากการใช้เว็บไซต์ เครือข่ายทางสังคมหรือไม่

จากผลการวิจัยพบว่า มีทั้งนักเรียนที่คำนึงถึงความปลอดภัยจากการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม และนักเรียนที่ไม่ค่อยคำนึงถึงความปลอดภัยจากการใช้เว็บไซต์ดังกล่าว ซึ่งก็พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นถึงร้อยละ 80 ที่เคยรับคนแปลกหน้าเป็นเพื่อน และแม้ว่าจะมีผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าครึ่งเคยรู้สึกกังวลใจที่จะรับคนแปลกหน้าเป็นเพื่อน แต่ก็มีจำนวนถึงหนึ่งในสี่ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เคยรู้สึกกังวลใจที่จะรับคนแปลกหน้าเป็นเพื่อนเลย สำหรับในส่วนของการดูรายละเอียดต่าง ๆ ของคนแปลกหน้าก่อนที่จะยอมรับเขาเป็นเพื่อนนั้น ก็พบว่านักเรียนมากกว่าครึ่งที่ดูรายละเอียดต่าง ๆ ก่อนที่จะยอมรับคนแปลกหน้าเป็นเพื่อน ทั้งนี้ทั้งนั้น ก็มีมากกว่าหนึ่งในสี่ของผู้ใช้ที่ไม่ได้ดูรายละเอียดอะไรเลยก่อนที่จะรับคนแปลกหน้าเป็นเพื่อน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 86 เชื่อว่าข้อมูลต่าง ๆ ในโปรไฟล์ของคนแปลกหน้าเป็นข้อมูลจริงเพียงบางส่วนเท่านั้น สำหรับเกณฑ์ที่ผู้ใช้กลุ่มนี้ใช้ในการรับคนแปลกหน้าเป็นเพื่อนมากที่สุด คือ เป็นเพื่อนของเพื่อน รองลงมา คือ เรียนที่โรงเรียนเดียวกัน และดูจากข้อมูลส่วนบุคคลของเขา ตามลำดับ ส่วนเหตุผลที่ทำให้เด็กกลุ่มนี้รับคนแปลกหน้าเป็นเพื่อนมากที่สุดคือ อยากรมีเพื่อนเยอะ ๆ ทั้งนี้จากผลการวิจัยก็พบว่าครึ่งหนึ่งของผู้ใช้ที่ได้รับอันตรายจากคนแปลกหน้าที่รู้จักกันในเว็บไซต์ดังกล่าว ในขณะที่มีจำนวนถึงหนึ่งในสี่ของผู้ใช้ที่ไม่กลัวได้รับอันตรายจากคนแปลกหน้าเลย และผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกยังพบอีกว่าเด็กส่วนใหญ่จะกลัวคนแปลกหน้าในชีวิตจริงมากกว่ากลัวคนแปลกหน้าที่รู้จักกันในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม

ส่วนในเรื่องของความรู้สึกไว้ใจคนแปลกหน้าที่รู้จักกันในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม ก็พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าครึ่งที่ไม่ค่อยไว้ใจคนแปลกหน้าที่รู้จักกันในเว็บไซต์ดังกล่าว ในขณะที่ก็พบว่ามีผู้ใช้ถึงร้อยละ 30 ที่ไม่ไว้ใจคนแปลกหน้าเหล่านี้เลย สำหรับในเรื่องของการพูดคุยหรือติดต่อสื่อสารกับคนแปลกหน้าที่รู้จักกันในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม ก็พบว่ามีจำนวนผู้ใช้ครึ่งหนึ่งที่เคยพูดคุยหรือติดต่อสื่อสารกับคนแปลกหน้าในเว็บไซต์ดังกล่าว ในขณะที่เดียวกันก็พบว่าอีกประมาณร้อยละ 40 ที่ไม่เคยพูดคุยหรือติดต่อสื่อสารกับคนแปลกหน้าเลย แต่อย่างไรก็ตาม ก็พบว่ามีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นถึงร้อยละ 8 ที่เคยนัดพบกับคนแปลกหน้าที่รู้จักกันในเว็บไซต์เหล่านี้ ในขณะที่อีกร้อยละ 88 ไม่เคยนัดพบกับคนแปลกหน้าที่รู้จักกันในเว็บไซต์ดังกล่าวนี้เลย

จากผลการวิจัยยังพบอีกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีวิธีการป้องกันตัวเองจากอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้จากการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม โดยใช้วิธีการไม่นัดพบกับบุคคลแปลกหน้าในกรณีที่รู้จักกันในเว็บไซต์เหล่านี้มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ใส่ข้อมูลส่วนตัวเพียงบางส่วนลงในโปรไฟล์ ไม่ใส่ข้อมูลที่ทำให้ผู้อื่นทราบที่อยู่และติดต่อตัวเองได้ลงในโปรไฟล์ ไม่ใส่ชื่อและนามสกุลจริงของตัวเองเป็นชื่อโปรไฟล์ และยอมรับคนที่รู้จักกันอยู่แล้วในชีวิตจริงเป็นเพื่อนเท่านั้น ตามลำดับ

สำหรับในส่วนของบุคคลที่แนะนำหรือสอนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นรู้จักป้องกันตัวเองจากอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้จากการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมนั้น จากผลการวิจัยก็พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าครึ่งที่บอกว่าพ่อแม่เป็นคนสอนให้รู้จักการป้องกันตัวเองจากอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้จากการใช้สื่อนี้ ในขณะที่ครู อาจารย์เป็นคนที่สอนให้เด็กรู้จักป้องกันตัวเองจากการใช้เว็บไซต์เหล่านี้เพียงร้อยละ 43 เท่านั้น นอกจากนี้ ก็ยังพบว่า มีผู้ใช้ถึงร้อยละ 22 ที่ตอบว่าไม่มีใครสอนให้รู้จักการป้องกันตัวเองจากการใช้เว็บไซต์ดังกล่าวเลย

แม้ว่าจากผลการวิจัยจะพบว่า มีจำนวนถึงสามในสี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไม่เคยปิดบังให้ผู้ปกครองเข้าชมหน้าโปรไฟล์ของตัวเองเลย แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังพบว่า มีจำนวนถึงหนึ่งในสี่ของผู้ใช้ที่เคยปิดบังไม่ให้ผู้ปกครองเข้าชมหน้าโปรไฟล์ของตัวเอง ส่วนวิธีการปิดบังไม่ให้ผู้ปกครองเข้าชมหน้าโปรไฟล์ของตัวเองนั้น ก็พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าครึ่งที่ใช้วิธีการตั้งอนุญาตให้เพื่อนสามารถเข้าชมโปรไฟล์ของตัวเองได้เท่านั้น ในขณะที่วิธีการใส่ข้อมูลที่ไม่เป็นจริง และการสร้างโปรไฟล์ใหม่เพื่อพูดคุยในเรื่องที่ไม่ต้องการให้ผู้ปกครองทราบ เป็นวิธีที่เด็กใช้รองลงมา

ปัญหานำวิจัยข้อที่ 7: ผู้ปกครองได้ให้ความสนใจต่อพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมของบุตรหลานหรือไม่

จากผลการวิจัยพบว่า มีทั้งผู้ปกครองที่ให้ความสนใจต่อพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมของบุตรหลาน และผู้ปกครองที่ไม่ค่อยให้ความสนใจต่อพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ดังกล่าวของบุตรหลาน ซึ่งก็พบว่า มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นถึงร้อยละ 70 ตอบว่า ผู้ปกครองเคยเข้ามาถามว่ากำลังทำอะไรอยู่ในขณะที่ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม ในขณะที่มีประมาณหนึ่งในสี่ของผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าผู้ปกครองไม่เคยเดินเข้ามาถามเลยว่ากำลังทำ

อะไรอยู่ในขณะที่ใช้เว็บไซต์ดังกล่าว นอกจากนั้น ยังพบว่าผู้ใช้จำนวนร้อยละ 72 ที่ตอบว่า ผู้ปกครองเคยเดินเข้ามาดูหน้าจอบคอมพิวเตอร์ในขณะที่ใช้เว็บไซต์เหล่านี้ ทั้งนี้ก็ยังพบว่าผู้ใช้จำนวนร้อยละ 20 ที่ตอบว่าผู้ปกครองไม่เคยเดินเข้ามาดูหน้าจอบคอมพิวเตอร์ในขณะที่ใช้เว็บไซต์เหล่านี้เลย

ผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าครึ่งได้ตอบว่าผู้ปกครองเคยเข้ามาถามว่าใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมทำอะไร ในขณะที่มีผู้ใช้ถึงร้อยละ 33 ตอบว่าผู้ปกครองไม่เคยเข้ามาถามเลยว่าใช้เว็บไซต์ดังกล่าวทำอะไรบ้าง นอกจากนี้ ก็ยังพบว่ามีผู้ใช้ถึงร้อยละ 60 ที่ตอบว่าผู้ปกครองเคยเข้ามาถามว่าใช้เว็บไซต์เหล่านี้ติดต่อสื่อสารและพูดคุยกับใคร และก็มีผู้ใช้จำนวนร้อยละ 32 ที่ตอบว่าผู้ปกครองไม่เคยเข้ามาถามว่าใช้เว็บไซต์เหล่านี้ติดต่อสื่อสารและพูดคุยกับใครบ้าง

อย่างไรก็ตาม จากผลการวิจัยกลับพบว่า มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นถึงร้อยละ 46 ที่ตอบว่าผู้ปกครองไม่เคยเข้ามาถามเลยว่าใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมพูดคุยกันในเรื่องอะไรบ้าง และยังพบว่ามีผู้ใช้ร้อยละ 44 ตอบว่าผู้ปกครองเคยเข้ามาถามว่าใช้เว็บไซต์ดังกล่าวพูดคุยกันในเรื่องอะไร เช่นเดียวกับที่ผู้วิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมากกว่าครึ่งตอบว่าผู้ปกครองไม่เคยเข้ามานั่งอยู่ข้าง ๆ ในขณะที่ใช้เว็บไซต์ดังกล่าวนี้เลย แต่ก็พบว่ามีผู้ใช้ร้อยละ 39 ที่ตอบว่าผู้ปกครองเคยเข้ามานั่งอยู่ข้าง ๆ ในขณะที่ใช้เว็บไซต์ดังกล่าว

จากผลการวิจัยยังพบอีกว่า มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นถึงร้อยละ 45 ตอบว่าผู้ปกครองไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเลย ในขณะที่มีผู้ใช้จำนวนถึงร้อยละ 32 ที่ตอบว่าผู้ปกครองได้กำหนดระยะเวลาให้ใช้ 1-2 ชั่วโมงต่อครั้ง นอกจากนี้ ก็ยังพบว่าผู้ใช้ถึงสามในสี่ที่ตอบว่าผู้ปกครองไม่ได้กำหนดวันที่สามารถให้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมได้ ในขณะที่เดียวกันก็พบว่าผู้ใช้จำนวนร้อยละ 22 ที่ผู้ปกครองกำหนดให้ใช้เว็บไซต์ดังกล่าวได้เฉพาะวันศุกร์-อาทิตย์เท่านั้น

อภิปรายผลการวิจัย

1. พฤติกรรมการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเพื่อติดต่อสื่อสารกับคนรอบข้าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเพื่อติดต่อสื่อสารกับเพื่อนมากกว่าจะใช้เพื่อความบันเทิงและการเรียนรู้ ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากพัฒนาการทางสังคมของเด็กวัยนี้มักชอบอยู่ในกลุ่มเพื่อนและเห็นว่ากลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเขามาก จึงทำให้นิยมทำสิ่งต่าง ๆ เหมือนเพื่อน (สุชา จันทน์เอม, 2543) ซึ่งจากผลการวิจัยก็จะพบว่าเด็กกลุ่มนี้นิยมที่จะใช้เว็บไซต์ดังกล่าวเพราะว่าเพื่อน ๆ ชวนให้ใช้ เพื่อเป็นช่องทางหนึ่งที่ทำให้ติดต่อสื่อสารกันได้ ทั้งนี้ก็เป็นเพราะว่าเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อคนอื่น (Jason, 2009)

ผู้ใช้เว็บไซต์ Facebook จะใช้เว็บไซต์ดังกล่าวติดต่อกับคนที่รู้จักกันอยู่แล้วในชีวิตจริงมากกว่าจะใช้พบเพื่อนใหม่ (Ellison, Steinfield และ Lampe, 2007) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นก็เช่นกัน เพราะว่าเด็กกลุ่มนี้จะใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมติดต่อสื่อสารกับเพื่อนปัจจุบันมากที่สุด โดยเฉพาะเพื่อนในชั้นเรียน นอกจากนี้ ก็ยังใช้เพื่อติดต่อกับเพื่อนเก่า พ่อแม่ ญาติ ๆ คุณครู และคนแปลกหน้าด้วย ทั้งนี้ก็ยังพบว่ารายละเอียดต่าง ๆ ที่เด็กกลุ่มนี้ใช้พูดคุยกับบุคคลแต่ละกลุ่มยังแตกต่างกันอีกด้วย กล่าวคือ ถ้าเด็กกลุ่มนี้ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมติดต่อสื่อสารกับเพื่อน เรื่องราวในการพูดคุยก็จะเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปที่เพื่อนนำมาเล่าสู่กันฟังหรือไม่ก็เป็นเรื่องเพื่อนที่โรงเรียน และเรื่องการบ้าน ซึ่งเด็กกลุ่มนี้ก็บอกว่าเว็บไซต์เหล่านี้ ทำให้พวกเขาคุยกับเพื่อน ๆ ได้รู้เรื่องมากขึ้น ถ้าหากว่าเด็กใช้ติดต่อกับเพื่อนเก่า เรื่องราวต่าง ๆ ที่พูดคุยกันก็จะเปลี่ยนไปเป็นการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องในโรงเรียนเก่า และคุยกันว่าในปัจจุบันเพื่อน ๆ แต่ละคนเป็นอย่างไรกันบ้าง ถ้าเป็นการติดต่อสื่อสารกับญาติพี่น้องก็จะพูดคุยกันเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ว่าตอนนี้เป็นอย่างไรกันบ้างและคุยกันเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้ว ญาติ ๆ ก็จะเป็นฝ่ายที่เข้ามาทักก่อน หากว่าใช้พูดคุยกับพ่อแม่ก็จะเป็นการบอกให้พ่อแม่เข้ามาทำอะไรบางอย่าง เช่น บอกให้พ่อแม่เข้ามาดูรูปในโปรไฟล์ เช่น เอารูปพ่อแม่มาลงในโปรไฟล์แล้วเรียกให้พ่อแม่เข้ามาดู เป็นต้น ถ้าใช้ติดต่อกับคุณครู ก็จะคุยกันเรื่องกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียน หรือคุยกันเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน และสิ่งที่เด็ก ๆ และคุณครูสนใจร่วมกัน เช่น เรื่อง

ภาพยนตร์ เรื่องดาราและนักร้อง เป็นต้น อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะพบว่าเด็กกลุ่มนี้นิยมรับคนแปลกหน้าเป็นเพื่อน แต่ถ้าหากว่าไม่จำเป็นจริง ๆ เด็กกลุ่มนี้ก็จะไม่พูดคุยกับคนแปลกหน้าเลย และถ้าหากว่าคนแปลกหน้ามาทักพวกเขา เด็ก ๆ ก็จะใช้วิธีการไม่พูดความจริงในเรื่องต่าง ๆ กับคนแปลกหน้าเลย เพื่อป้องกันตัวเองจากอันตรายต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้จากคนแปลกหน้า และจากที่ Ofcom (2008b) ได้กล่าวไว้ว่าจุดประสงค์หนึ่งที่ทำให้คนเลือกใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม คือการใช้เพื่อติดต่อสื่อสารกับคนอื่น ซึ่งก็พบว่าผู้ใช้บางรายได้ใช้เว็บไซต์เหล่านี้เพื่อติดต่อกับคนที่พวกเขาไม่รู้จัก และมีการใช้ติดต่อกับเพื่อนเก่าด้วย ก็แสดงให้เห็นว่าเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมได้กลายเป็นช่องทางหนึ่งที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเลือกใช้ติดต่อสื่อสารกับคนรอบข้าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตประจำวัน

เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ ดังจะเห็นได้จากที่ Jason (2009) ได้พบว่าครึ่งหนึ่งของวัยรุ่นได้เข้าชมหน้าโปรไฟล์มากกว่าหนึ่งครั้งต่อวัน และยังพบว่ามีถึงหนึ่งในสี่ของวัยรุ่นที่เข้าชมโปรไฟล์มากกว่า 10 ครั้งต่อวัน ทั้งนี้จากผลการวิจัยก็ได้พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่จะใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมทุกวัน และจะเข้าชมโปรไฟล์ประมาณ 1-2 ครั้งต่อวัน เพื่อพูดคุยและติดตามข่าวสารต่าง ๆ ของเพื่อน เนื่องจากเพื่อนส่วนใหญ่นิยมใช้เว็บไซต์เหล่านี้กันมาก และด้วยความที่เด็กวัยนี้ต้องการอยู่ในหมู่เพื่อน และนิยมทำอะไรตามแบบเพื่อน (โสภณัท นุชนาถ, 2542) จึงทำให้เด็กกลุ่มนี้เลือกที่จะใช้เว็บไซต์เหล่านี้

การที่ในปัจจุบันคอมพิวเตอร์ วิดีโอเกม และอินเทอร์เน็ตได้เข้ามามีอิทธิพลต่อเด็กมากขึ้น การใช้คอมพิวเตอร์นั้นนอกจากจะถูกใช้นอกเหนือจากการทำงานแล้วยังเป็นอุปกรณ์ที่ให้ความบันเทิงอีกด้วย ซึ่งก็พบว่าคนส่วนใหญ่ได้ใช้คอมพิวเตอร์ในชีวิตประจำวัน (ชาคริยา อีเรนตร, 2551) นอกจากนี้ ก็ยังมีงานวิจัยพบว่าวัยรุ่นจำนวนมากในประเทศสหรัฐอเมริกาใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวัน (The Berkman Center for Internet & Society at Harvard University, 2008) และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในประเทศไทยส่วนมากก็เช่นกัน เนื่องจากผลการวิจัยได้พบว่านักเรียนกลุ่มนี้ได้ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเพื่อติดต่อสื่อสารกับเพื่อน โดยเฉพาะเพื่อนปัจจุบันที่เรียนในชั้นเรียนเดียวกันและเพื่อนเก่า เพื่อติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของเพื่อน ซึ่งก็ทำให้ทราบว่าในปัจจุบันเพื่อน ๆ กำลังคุยเรื่องอะไรกันบ้าง เช่น เพื่อนกำลังคุยเรื่องเพื่อน ๆ ที่

โรงเรียน คุณเรื่องกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำที่โรงเรียน คุณเรื่องการบ้าน และเรื่องเรียน เป็นต้น นอกจากนั้น ก็ยังพบว่ามีเด็กบางคนใช้เว็บไซต์เหล่านี้ในการนัดพบกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มอีกด้วย

แม้ว่าในปัจจุบันผู้ใช้กลุ่มนี้จะใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมกันมาก แต่เว็บไซต์เหล่านี้ก็ไม่ได้ทำให้วิถีชีวิตของเด็กกลุ่มนี้เปลี่ยนแปลงไปมากนัก ซึ่งก็มีเพียงเรื่องเดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลงไป คือ การใช้เว็บไซต์ดังกล่าวติดต่อสื่อสารกับเพื่อนแทนการใช้โทรศัพท์ เนื่องจากเหตุผลหลักในการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม คือ การติดต่อสื่อสารและการรักษาความสัมพันธ์ (Dwyer, Hiltz และ Passerini, 2007) สำหรับเหตุผลที่เด็กกลุ่มนี้เลือกที่จะใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมติดต่อกับเพื่อนแทนการใช้โทรศัพท์ก็เพราะว่าสะดวก รวดเร็ว และประหยัดกว่าค่าโทรศัพท์ เนื่องจากเด็กกลุ่มนี้มักจะใช้โทรศัพท์มือถือติดต่อสื่อสารกัน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเพื่อทำในสิ่งที่ทำไม่ได้ในชีวิตจริงหรือทำในชีวิตจริงได้ยาก

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจะใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเพื่อติดต่อกับเพื่อนเก่าและคนที่รู้จักกันมาก่อน เพราะว่าในชีวิตจริงการติดต่อกับเพื่อนเก่าหรือคนที่รู้จักกันนั้นทำได้ยาก ซึ่งก็ตรงกับที่ Ellison Steinfield และ Lampe (2007) ได้พบว่าผู้ใช้เว็บไซต์ Facebook จะใช้เว็บไซต์นี้เพื่อติดต่อสื่อสารกับเพื่อนเก่า เนื่องจากสมาชิกส่วนใหญ่ในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมมีวัตถุประสงค์ที่จะใช้เว็บไซต์ดังกล่าวเพื่อสร้างเครือข่ายเพื่อนทั้งเก่าและใหม่ เพื่อส่งข้อความ แลกเปลี่ยนความสนใจ และทัศนคติซึ่งกันและกัน (สุมาวสี ศาลาสุข, 2551) นอกจากนี้ เด็กกลุ่มนี้ยังได้ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเพราะต้องการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนกับตนเอง โดยใช้เว็บไซต์เหล่านี้เพื่อค้นหาและติดต่อกับเพื่อนเก่าและคนที่รู้จักกันมาก่อน ซึ่งเด็กกลุ่มนี้ก็ได้ตอบว่าเว็บไซต์ดังกล่าวทำให้ได้พบและกลับมาคุยกับคนรู้จักและเพื่อนเก่ามากขึ้น

การใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมส่วนมากเป็นเว็บไซต์ที่สนับสนุนให้ผู้ใช้ใส่รูปประจำโปรไฟล์ (Boyd และ Ellison, 2007) ทำให้มีรูปของเจ้าของโปรไฟล์ปรากฏบนหน้าโปรไฟล์ ก็เลยทำให้ผู้ใช้รายอื่นเห็นรูปของคนที่ต้องการติดต่อด้วยได้ ซึ่งก็เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เด็กกลุ่มนี้อยากติดต่อกับเพื่อนเก่า เพราะว่าเวลาที่เด็กกลุ่มนี้ได้เห็นรูปของเพื่อนเก่าหรือคนที่รู้จักกันมาก่อน ก็เลยทำให้รู้สึกคิดถึงและอยากติดต่อกับเขา เพื่อทักทายและถามสารทุกข์สุกดิบของเขว่าเป็นอย่างไรกันบ้าง และส่วนใหญ่เพื่อนเก่าก็จะมาขอให้เป็นเพื่อน ในขณะที่บางครั้งเด็กก็เข้าไปขอเพื่อนเก่าให้มาเป็นเพื่อนในโปรไฟล์เอง

ดังนั้น จึงจะเห็นได้ว่าเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมได้กลายมาเป็นช่องทางที่ทำให้ผู้ใช้ได้กลับมาติดต่อกับเพื่อนเก่าได้ง่าย (Kelly, 2010) ซึ่งก็ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้เจอกับเพื่อนเก่าและอยากคุยกับเพื่อนเก่ามากขึ้น เนื่องจากเห็นรูปประจำโปรไฟล์ของเพื่อนเก่าแล้วคิดถึงสมัยตอนที่เรียนด้วยกันเลยอยากกลับมาติดต่อกันใหม่อีกครั้ง โดยเว็บไซต์เหล่านี้ก็ได้เข้ามาเติมเต็มในสิ่งที่ขาดหายไปของเด็กกลุ่มนี้ได้ เนื่องจากในปัจจุบันโอกาสที่จะเอื้อให้คนได้นัดพบหรือเจอกับเพื่อนเก่าหรือคนรู้จักนั้นมีน้อยและยากมาก เพราะเวลารว่างอาจไม่ตรงกัน และสื่อนี้ก็สามารเข้ามาเติมเต็มสิ่งนี้ให้สมบูรณ์ได้

พฤติกรรมสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเป็นลักษณะการสื่อสารสองทาง

พฤติกรรมสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคล (Intrapersonal Communication) เนื่องจากเด็กกลุ่มนี้จะใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเพื่อมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ ในโปรไฟล์โดยการพูดคุยและติดต่อสื่อสารกันในเว็บไซต์เหล่านี้ ซึ่งก็แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ดังกล่าวของเด็กกลุ่มนี้เป็นลักษณะการสื่อสารสองทาง (Two-way Communication) ทำให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถโต้ตอบกันได้อย่างทันที ซึ่งก็ถือว่าเป็นลักษณะที่เด่นที่สุดของสื่ออินเทอร์เน็ต (จินดารัตน์ บวรบริหาร, 2548)

การมีปฏิสัมพันธ์ต่าง ๆ กับเพื่อนในโปรไฟล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ก็คือการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเพื่อรับรู้ความหมายร่วมกัน ซึ่งลักษณะการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างบุคคลก็เป็นลักษณะการสื่อสารแบบผ่านสื่อ (Interpose Communication) ซึ่งก็เป็นการสื่อสารโดยอาศัยสื่อที่มีช่องทางให้ส่งหรือรับข่าวสารผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล

พฤติกรรมการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไม่ค่อยมีผลกระทบต่อสังคม

จากผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไม่ค่อยมีผลกระทบต่อสังคม กล่าวคือ เด็กกลุ่มนี้มักใช้เว็บไซต์ดังกล่าวเพื่อติดต่อกับเพื่อนและใช้ผ่อนคลายความเครียดเป็นหลัก เนื่องจากคนมักใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเป็นกิจกรรมยามว่าง (Ofcon SN Report อ้างถึงใน Stephanie, 2008) ส่วนรูปถ่ายที่ผู้ใช้กลุ่มนี้นำมาโพสต์ก็จะเป็นรูปทั่ว ๆ ไป เช่น รูปตัวเอง รูปที่ไปเที่ยวกับครอบครัว รูปเพื่อน ๆ ใน

กลุ่ม รูปของดาราและนักร้องที่ตัวเองชื่นชอบ และสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่ตัวเองเคยไป เป็นต้น ซึ่งก็ไม่พบว่าเด็กกลุ่มนี้โพสต์รูปภาพที่ไม่เหมาะสม เช่นที่ Ofcom (2008b) ได้พบว่ามีผู้ใช้โพสต์รูปภาพที่สามารถทำให้ชื่อเสียงเสียหายได้ลงในโปรไฟล์ สำหรับภาษาที่นักเรียนกลุ่มนี้ใช้ก็เป็นภาษาที่ใช้พูดคุยกันในชีวิตประจำวันและไม่มีคำหยาบคายปรากฏขึ้นในหน้าโปรไฟล์

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเพื่อสนองความต้องการของตัวเองและเพื่อสนองความต้องการทางสังคม

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเพื่อสนองความต้องการของแต่ละบุคคล (Individual Needs) และใช้เพื่อสนองความต้องการทางสังคม (Social Needs) นอกจากนี้ ยังใช้เพื่อสนองแรงจูงใจภายในและใช้เพื่อสนองแรงจูงใจภายนอก ซึ่งในส่วนนี้มีข้อสรุปเป็นประเด็นหลัก ๆ ดังต่อไปนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเพื่อสนองความต้องการมีส่วนร่วม

ความต้องการมีส่วนร่วม (Participating) ในเหตุการณ์และความเป็นไปต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัวเป็นแรงจูงใจหนึ่งที่ทำให้คนเลือกใช้สื่อเพื่อสนองความต้องการของตัวเอง (McCombs และ Becker, 1979 อ้างถึงใน ญญฐิรา พุทธโธวาท, 2546) แรงจูงใจนี้ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมมากที่สุด เนื่องจากเด็กวัยนี้ต้องการการยอมรับจากเพื่อน จึงมักมีพฤติกรรมที่คล้ายตามกลุ่มเพื่อน และคนที่เห็นเพื่อนกันก็มักจะชอบทำอะไรเหมือนกัน (กุญชรี้ คำชาย, 2542) ซึ่งก็เป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้เด็กกลุ่มนี้เลือกใช้เว็บไซต์ดังกล่าวตามที่เพื่อนแนะนำ หรือใช้เพราะว่าเห็นเพื่อนใช้ ทั้งนี้ก็เป็นเพราะต้องการเป็นส่วนหนึ่งและมีส่วนร่วมในกลุ่มเพื่อน เพื่อให้พูดคุยกับเพื่อนได้รู้เรื่อง และเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน และเนื่องจากที่เว็บไซต์ดังกล่าวได้เปิดโอกาสให้ผู้ใช้ได้มีโอกาสเข้าไปพูดคุยและติดตามข่าวสารต่าง ๆ ของเพื่อนได้ตลอดเวลา จึงทำให้เด็กสามารถรู้ได้ว่าเพื่อน ๆ กำลังทำอะไรกันอยู่ และคุยเรื่องอะไรกันบ้าง ซึ่งก็ทำให้เด็กคุยกับเพื่อนได้รู้เรื่องมากขึ้น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเพื่อสนองความต้องการรู้เหตุการณ์

แรงจูงใจหนึ่งที่ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม คือ ความต้องการรู้เหตุการณ์ (Surveillance) โดยการสังเกตการณ์ และติดตามความเคลื่อนไหวจากสื่อ เพื่อให้รู้ทันต่อเหตุการณ์ เพื่อความทันสมัย รู้ว่าอะไรมีความสำคัญ และควรจะเรียนรู้ (McCombs และ Becker, 1979 อ้างถึงใน ญัฎฐิรา พุทธิโรวาท, 2546 และ Blumler, 1974 อ้างถึงใน พรรณพิมล วัฒนะภราดร, 2542) ความอยากรู้ข่าวสารต่าง ๆ ของเพื่อน และอยากเป็นคนทันสมัยได้เป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้ใช้กลุ่มนี้เลือกใช้เว็บไซต์เหล่านี้มาก ในขณะที่มีผู้ใช้เพราะอยากทราบข่าวสารต่าง ๆ ในปัจจุบันรองลงมา และจากการที่หน้าโปรไฟล์ได้แสดงข้อมูลต่าง ๆ ของเจ้าของโปรไฟล์ เช่น อายุ สถานที่อยู่ สิ่งที่ตัวเองสนใจ รูปภาพประจำโปรไฟล์ (Boyd และ Ellison, 2007) รวมไปถึงข้อความต่าง ๆ ที่เจ้าของโปรไฟล์ได้โพสต์ลงบนหน้ากระดานของโปรไฟล์ เป็นต้น ก็เอื้อให้ผู้ใช้สามารถติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของเพื่อนได้ง่าย ทั้งนี้ยังสามารถติดตามข่าวสารต่าง ๆ ของเพื่อนได้ที่ละหลายคน เนื่องจากผู้ใช้สามารถเห็นข้อความต่าง ๆ ที่เพื่อนโพสต์ได้บนหน้าโปรไฟล์ของตัวเอง ซึ่งก็ต่างจากการใช้โทรศัพท์ติดต่อสื่อสารกันที่สามารถใช้ติดต่อกับเพื่อนได้น้อยรายกว่า นอกจากนี้ เว็บไซต์ดังกล่าวยังทำให้เป็นคนที่ทันสมัยอยู่ตลอดเวลาเพราะทำให้รู้ว่าเพื่อน ๆ ไปทำอะไร ที่ไหน และอย่างไร จากข้อความต่าง ๆ ที่เพื่อนมาโพสต์ไว้ในโปรไฟล์ของเขา

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเพื่อสนองความต้องการเสริมความคิดเห็นหรือการสนับสนุนการตัดสินใจที่ได้กระทำไปแล้ว

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเพราะต้องการเสริมความคิดเห็นหรือการสนับสนุนการตัดสินใจที่ได้กระทำไปแล้ว (Reinforcement) ซึ่งก็พบว่าเด็กกลุ่มนี้ได้ใช้เว็บไซต์ดังกล่าวเพราะอยากให้คำปรึกษาและให้กำลังใจเพื่อน เมื่อเพื่อนรู้สึกท้อแท้และสิ้นหวังเป็นจำนวนมาก รองลงมาก็จะใช้เพราะอยากได้กำลังใจจากเพื่อน ๆ เมื่อรู้สึกท้อแท้

จากผลการวิจัยก็ยิ่งแสดงให้เห็นอีกว่านักเรียนกลุ่มนี้อยากที่จะเป็นฝ่ายให้คำปรึกษาและให้กำลังใจเพื่อน เมื่อเพื่อนรู้สึกท้อแท้และสิ้นหวัง และอยากที่จะแสดงความห่วงใยและคิดถึงเพื่อน ๆ มากกว่าที่จะให้เพื่อนมาแสดงความห่วงใยและคิดถึง และมากกว่าที่จะอยากได้กำลังใจจากเพื่อนเมื่อรู้สึกท้อแท้ เนื่องจากเด็กวัยนี้ต้องการมีพวก มีเพื่อนที่สามารถเข้าใจความรู้สึกนึกคิดจริงใจ และร่วมทุกข์ร่วมสุขด้วยกันได้ (นักการศึกษาและนักจิตวิทยา มหาวิทยาลัยสุโขทัย

ธรรมมาธิราช, สาขาศึกษาศาสตร์, 2534 อ้างถึงใน ไสภกันท์ นุชนาถ, 2542) ดังนั้น จึงทำให้เด็กกลุ่มนี้แสดงให้เห็นว่าตัวเองเข้าใจและเป็นห่วงเพื่อน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเพื่อสนองความต้องการความบันเทิง

แม้ว่าจากค่าเฉลี่ยของความต้องการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเพื่อความบันเทิงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจะอยู่ในอันดับที่ 5 แต่เมื่อพิจารณาจากผลการวิจัยอย่างละเอียดก็ได้พบว่าความต้องการความบันเทิง (Relaxing and Entertainment) เพื่อความเพลิดเพลินและผ่อนคลายอารมณ์ก็เป็นแรงจูงใจหนึ่งที่ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเลือกใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเช่นกัน

การที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ใช้เว็บไซต์ดังกล่าวเพราะอยากผ่อนคลายจากความเครียด และใช้เพราะว่าเว็บไซต์ดังกล่าวมีกิจกรรมที่หลากหลายให้ผู้เลือกใช้เลือกทำ เช่น ใช้เล่นเกม ดูคลิปวิดีโอ ฟังเพลง เป็นต้น เป็นจำนวนมาก ก็เพราะว่าเด็กวัยนี้กำลังสนใจในเรื่องการใช้เวลาว่างเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ (Recreational Interests) ซึ่งเมื่อผู้ใช้กลุ่มนี้ปฏิบัติภารกิจอันเป็นหน้าที่ประจำทั้งทางบ้านและทางโรงเรียนสำเร็จลุล่วงแล้ว เด็กกลุ่มนี้ก็จะใช้เวลาว่างที่เหลือในการพักผ่อนหย่อนใจ (สุโท เจริญสุข, 2520 และ ไสภกันท์ นุชนาถ, 2542) เนื่องจากเป็นวัยที่ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน (สุพัตรา สุภาพ, 2539)

3. รูปแบบของเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมมีผลต่อการเลือกใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ในช่วงแรกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้เลือกใช้เว็บไซต์ Hi5 กันมาก เพราะเว็บไซต์นี้เป็นเว็บไซต์แรก ๆ สำหรับสร้างเครือข่ายการหาเพื่อนที่ผู้ใช้สามารถแสดงตัวตนผ่านบนเว็บไซต์ด้วยการใส่ชื่อ ประวัติ ความเป็นมา รวมถึงการตกแต่งหน้าเว็บเพื่อสะท้อนตัวตน หรือรสนิยมผ่านข้อความ ฉากหลัง อัลบั้มรูป ดนตรี รวมถึงลูกเล่นอื่น ๆ โดยเราสามารถสร้างเครือข่ายเพื่อนของเราเองได้ง่ายจากอีเมลหรือการค้นหา และที่สำคัญเรายังสามารถสร้างกลุ่ม ส่งข่าวสาร และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านเครือข่าย Hi5 ได้ (Yokeeplaygal, 2551) นอกจากผู้ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมจะมีวัตถุประสงค์ของการใช้เพื่อสร้างเครือข่ายเพื่อนเป็นหลัก แต่ก็ยังมีผู้ใช้เพื่อแสดงความเป็นตัวตน (Self-Extensions) โดยผู้ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมส่วนมาก

ต้องการที่จะแสดงตัวตนของตัวเองผ่านทางเว็บไซต์ส่วนตัว โดยการเขียนบทความเพื่อบอกเล่าเรื่องราวของตัวเอง แสดงความคิดเห็น โพสต์รูปถ่าย ใสเพลง หรือคลิปวิดีโอลงในเว็บไซต์ดังกล่าว เพื่อแสดงออกถึงบุคลิกลักษณะของเจ้าของโปรไฟล์ (สุมาวสี ศาลาสุข, 2551) และเนื่องจากผลการวิจัยได้พบว่าเด็กกลุ่มนี้ใช้เว็บไซต์ Hi5 เพื่อติดต่อสื่อสารกับเพื่อนมากกว่าที่จะใช้เพื่อตกแต่งโปรไฟล์ ซึ่งก็แสดงให้เห็นได้ว่าผู้ใช้กลุ่มนี้ไม่ได้ใช้เว็บไซต์ Hi5 เพื่อแสดงความเป็นตัวตน (Self-Extensions)

นอกจากนี้ จากผลการวิจัยยังได้พบว่าภายหลังเพียงแค่ 5 เดือนกลับพบว่าเด็กกลุ่มนี้มีพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมที่เปลี่ยนไป เนื่องจากผลการสัมภาษณ์กลับพบว่าในปัจจุบันเว็บไซต์ Hi5 กลับไม่ได้รับความนิยมเท่าในช่วงแรก ซึ่งก็เป็นเพราะว่าเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมได้เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วในสังคมไทย (ภัทรสินี ภัทรโกศล, 2552) จึงทำให้มีเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมที่น่าสนใจเกิดขึ้นใหม่หลายเว็บไซต์ และความที่เว็บไซต์นี้ไม่เปิดกว้างเท่าเว็บไซต์อื่น ๆ คือ ถ้าคนที่ผู้ใช้ขอเป็นเพื่อนเขาไม่รับเป็นเพื่อน ผู้ใช้ก็จะไม่สามารถเข้าไปดูโปรไฟล์ของเขาได้ และถ้าเจ้าของโปรไฟล์ไม่อนุญาตให้เข้าไปดูข้อมูลที่สนทนากับคนอื่น ผู้ใช้ก็จะเข้าไปดูไม่ได้

ทั้งนี้ทั้งนั้น จากการที่เว็บไซต์ Facebook ได้อนุญาตให้ผู้ใช้สร้างโปรไฟล์ อัปโหลดรูปถ่ายและวิดีโอ ส่งข้อความเพื่อติดต่อกับเพื่อนและครอบครัว ค้นหากลุ่มคนที่สนใจในเรื่องเดียวกัน เช่น เรื่องดาราและนักร้องเพื่อพูดคุยกัน เป็นต้น และสามารถเห็นได้ว่าผู้ใช้คนไหนกำลังออนไลน์อยู่เพื่อจะได้พูดคุย (Chat) กันได้ (Ashley, 2009) ก็เป็นเหตุผลที่ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเลือกที่จะใช้เว็บไซต์นี้มาก นอกจากนี้ ผู้ใช้กลุ่มนี้ยังใช้เว็บไซต์ Facebook เพราะสามารถกด "like" แทนการคอมเมนต์ก็ได้ มีเกมที่หลากหลายและน่าสนใจรวมไปถึง quiz ให้เลือกเล่น มีระบบ chat ที่ผู้ใช้สามารถใช้พูดคุยกับคนอื่นได้ง่าย สะดวก และรวดเร็วโดยที่ไม่มีใครเห็นว่าคุยเรื่องอะไรกัน และที่สำคัญเว็บไซต์ Facebook ได้มีการแจ้งเตือนว่ามีคนมาขอเป็นเพื่อน มีคนส่งข้อความให้ ในขณะที่เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมอื่นไม่มี และในเว็บนี้ก็มีภาษาไทย ซึ่งก็ทำให้ใช้ได้ง่ายกว่าเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมบางเว็บไซต์ นอกจากนั้น ผู้ใช้ยังสามารถดูความเคลื่อนไหวของเพื่อนได้ง่าย ดังนั้น จากรูปแบบของเว็บไซต์ Facebook ที่กล่าวถึงข้างต้น ก็ทำให้ในปัจจุบันมีจำนวนผู้ใช้เว็บไซต์ Facebook เพิ่มมากขึ้น (Kelly , 2010)

นอกจากนั้น แม้ว่าเว็บไซต์ Twitter จะเป็นเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมประเภทไมโครบล็อกที่ผู้ใช้สามารถส่งข้อความยาวไม่เกิน 140 ตัวอักษรว่าตัวเองกำลังทำอะไรอยู่ และข้อความอัปเดตที่ส่งเข้าไปยังเว็บไซต์นี้ก็จะแสดงอยู่บนเว็บเพจของผู้ใช้คนนั้นบนเว็บไซต์ และผู้ใช้คนอื่นก็สามารถเลือกรับข้อความเหล่านี้ทางเว็บไซต์ Twitter อีเมล เอสเอ็มเอส เมสเซนเจอร์ RSS หรือผ่านโปรแกรมเฉพาะอย่างได้ (วิกิพีเดีย, 2554) แต่เว็บไซต์ Twitter กลับไม่ได้รับความนิยมใช้จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เนื่องจากเว็บไซต์นี้มีแต่ภาษาอังกฤษ ซึ่งก็เป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการใช้ของเด็กกลุ่มนี้ และแม้ว่าผู้ใช้จะสามารถ follow ตามคนอื่นได้โดยไม่ต้องไปขอให้คนที่เราจะ follow รับเป็นเพื่อนก่อน แต่ด้วยความที่เว็บไซต์ Twitter มีรูปแบบที่ไม่หวือหวาและน่าสนใจดังเช่นเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมอื่น ๆ กล่าวคือ ไม่มีเกมให้เล่น ไม่มีการแจ้งเตือนเวลาที่มีข้อความเข้า ซึ่งก็ทำให้ตามอ่านข้อความที่คนอื่นส่งหาได้ยาก จึงทำให้ผู้ใช้รู้สึกเบื่อได้

อย่างไรก็ดี จากผลการวิจัยก็ได้พบว่ามึนักเรียนบางส่วนที่ใช้เว็บไซต์ Twitter เพื่อติดตามข่าวสารต่าง ๆ ของดาราและนักร้องที่ชื่นชอบเพราะว่าติดตามได้สะดวก รวดเร็ว และง่ายกว่าเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมอื่นเพราะในเว็บไซต์นี้มีการ tweet และ retweet ทำให้ผู้ใช้สามารถติดตามข่าวดาราเหล่านั้นได้ตลอดเวลาว่าเขาทำอะไรและอยู่ที่ไหน เนื่องจากส่วนใหญ่ข่าวเกี่ยวกับดาราและนักร้องจะหาได้ง่ายในเว็บไซต์ twitter มากกว่าในเว็บไซต์ Facebook โดยการที่มีคนเข้ามา tweet และ retweet ต่อกันมาเรื่อย ๆ เด็กกลุ่มนี้มักจะใช้เว็บไซต์นี้เพื่อติดตามดาราเพราะสามารถ retweet ต่อกันเรื่อย ๆ ได้ แต่ด้วยความที่เว็บไซต์นี้ไม่มีการแจ้งเตือนการเข้าของข้อความต่าง ๆ จึงทำให้ตามอ่านได้ยากกว่าใครมาโพสต์ถึงบ้าง

4. พฤติกรรมที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีต่อคนแปลกหน้าในโลกของความเป็นจริง (offline) ต่างจากในโลกของเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม (online)

จากผลการวิจัยได้พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีพฤติกรรมต่อคนแปลกหน้าในชีวิตจริงต่างจากในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม แม้ว่าความเสี่ยงที่ต้องพบในอินเทอร์เน็ตจะไม่แตกต่างกับที่พบในชีวิตจริง (The Berkman Center for Internet & Society at Harvard University, 2008) ซึ่งจากผลการวิจัยก็สามารถแบ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นออกเป็นกลุ่มได้ดังนี้

กลุ่มที่ระวังตัวจากคนแปลกหน้าในชีวิตจริงน้อยกว่าระวังตัวจากคนแปลกหน้าที่รู้จักกัน
ในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม

แม้ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มนี้จะระวังตัวจากคนแปลกหน้าในชีวิตจริงมากอยู่แล้ว เนื่องจากการสื่อสารแบบซึ่งหน้า (Face-to-Face Communication) ที่เป็นช่องทางที่เอื้อให้คนแปลกหน้าเข้ามาหลอกลวงและทำอันตรายได้โดยตรง แต่อย่างไรก็ตาม เด็กกลุ่มนี้ก็ระวังตัวจากคนแปลกหน้าที่รู้จักกันในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมมากกว่า ทั้งนี้ก็เป็นเพราะว่าการสื่อสารผ่านเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมเป็นลักษณะการสื่อสารแบบผ่านสื่อ (Interpose Communication) คือ การสื่อสารผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล จึงทำให้ผู้ใช้เว็บไซต์ดังกล่าวไม่สามารถรู้ได้เลยว่าคนแปลกหน้าที่รับเป็นเพื่อนหรือติดต่อด้วยมีรูปร่าง หน้าตา ลักษณะท่าทาง และนิสัยที่แท้จริงเป็นอย่างไร ซึ่งอาจถูกคนแปลกหน้าเหล่านี้หลอกลวงหรือชักจูงไปในทางที่ผิดได้

จากผลการวิจัยก็ได้พบว่านักเรียนกลุ่มนี้จะมีน้อยกว่ากลุ่มที่ระวังตัวจากคนแปลกหน้าในชีวิตจริงมากกว่าระวังตัวจากคนแปลกหน้าที่รู้จักกันในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม ดังเช่นที่ Aaron (2007) ได้พบว่ามีวัยรุ่นเพียงร้อยละ 7 เท่านั้นที่บอกว่ารู้สึกกลัวหรือไม่สบายใจหลังจากที่ได้ติดต่อกับคนแปลกหน้าทางสื่อออนไลน์ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ใช้กลุ่มนี้ก็ยังรับคนแปลกหน้าเป็นเพื่อนมากกว่าครึ่งแต่ก็รับเพราะอยากมีเพื่อนในโปรไฟล์เป็นจำนวนมากเท่านั้นโดยที่ไม่เคยพูดคุยกับคนแปลกหน้าเหล่านี้เลย ทั้งนี้ก็พบด้วยว่ามีเด็กบางส่วนที่ไม่เคยรับคนแปลกหน้าเป็นเพื่อนเลยเพราะกลัวว่าคนแปลกหน้าจะเข้ามาดูข้อมูลต่าง ๆ ในโปรไฟล์ รวมไปถึงกลัวว่าจะได้รับอันตรายจากคนเหล่านี้ ซึ่งจากที่ Pew Internet & American Life Project (อ้างถึงใน Ann Light) ก็ได้พบว่าร้อยละ 66 ของวัยรุ่นที่มีโปรไฟล์ได้กล่าวว่าผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั้งหมดไม่สามารถเข้าไปดูโปรไฟล์ของพวกเขาได้

สำหรับพฤติกรรมการป้องกันตัวจากคนแปลกหน้าของเด็กกลุ่มนี้จะเป็นไปตามคำแนะนำของผู้ปกครอง เนื่องจากผู้ปกครองของผู้ใช้กลุ่มนี้จะสอนให้ระวังตัวจากคนแปลกหน้าในชีวิตจริงมาก และก็สอนให้ระวังตัวจากคนแปลกหน้าที่รู้จักในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมมากกว่า เพราะรู้สึกเป็นห่วงและกลัวว่าบุตรหลานจะถูกคนแปลกหน้าหลอกลวง

กลุ่มที่ระวังตัวจากคนแปลกหน้าในชีวิตจริงมากกว่าระวังตัวจากคนแปลกหน้าที่รู้จักกัน
ในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม

ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มนี้ระวังตัวจากคนแปลกหน้าในชีวิตจริงมากกว่าในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม คือ การติดต่อสื่อสารกับคนแปลกหน้าในชีวิตจริงเป็นการสื่อสารแบบซึ่งหน้า (Face-to-Face Communication) ซึ่งก็เป็นการสื่อสารที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารเห็นหน้ากันและมีปฏิริยาโต้ตอบกันในกระบวนการสื่อสารได้ทันที จึงทำให้ใกล้ชิดกับคนแปลกหน้ามากกว่าการติดต่อในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม ก็เลยทำให้เด็กกลุ่มนี้รู้สึกกลัวที่จะได้รับอันตรายจากคนแปลกหน้าในชีวิตจริงมากกว่าในเว็บไซต์ดังกล่าว

นอกจากนี้ ความที่ผู้ใช้กลุ่มนี้คิดว่าไม่ต้องเจอกับคนแปลกหน้าที่รู้จักกันในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมอยู่แล้ว และความที่ไม่ได้เห็นหน้ากันเหมือนการสื่อสารในชีวิตจริง ก็เลยทำให้เด็กกลุ่มนี้ไม่รู้สึกกลัวและไม่คิดว่าคนแปลกหน้าจะมาทำอันตรายตัวเองได้ ทั้งนี้ก็เป็นเพราะกลุ่มวัยรุ่นมักจะมองข้ามความปลอดภัย กล้าเสี่ยง และรู้ไม่เท่าทันภัยอันตรายต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับตัวเองได้ (นันทิกร ไทยเจริญ, 2551) ในขณะเดียวกัน ประเด็นเรื่องความปลอดภัยและความเป็นส่วนตัวไม่ได้ปรากฏขึ้นเป็นความคิดแรก ๆ ของผู้ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมส่วนใหญ่ เนื่องจากเว็บไซต์เหล่านี้สามารถเข้าถึงได้จากที่บ้าน และยังเป็นกิจกรรมยามว่างที่ใช้ได้ง่ายและสนุก (Ofcom, 2008a) จึงทำให้เด็กกลุ่มนี้ไม่คิดเลยว่าตัวเองอาจได้รับอันตรายจากการใช้เว็บไซต์เหล่านี้ได้

แม้ว่าเด็กกลุ่มนี้จะรับคนแปลกหน้าเป็นเพื่อนมากกว่าครึ่ง แต่ถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ เด็กก็จะไม่ค่อยกับคนแปลกหน้าเลย หรือถ้าจำเป็นต้องคุยด้วยจริง ๆ เด็กก็จะใช้วิธีการให้ข้อมูลที่ไม่จริงทั้งหมดกับคนแปลกหน้า ดังเช่นที่ Lenhart และ Madden (2006 Pew Foundation) ได้พบว่าวัยรุ่นส่วนมากมีวิธีในการป้องกันตัวเองจากสื่อออนไลน์ เช่น การใส่ข้อมูลที่ไม่เป็นจริงลงในโปรไฟล์ หรือไม่เต็มข้อมูลที่ทำให้คนแปลกหน้ารู้ที่อยู่ของตน และอนุญาตให้เพื่อนเข้ามาดูข้อมูลในโปรไฟล์ได้เท่านั้น (อ้างถึงใน Ofcom, 2008b)

จากผลการวิจัยก็ได้พบว่าคำแนะนำของผู้ปกครองมีอิทธิพลให้ผู้ใช้กลุ่มนี้ระวังตัวจากคนแปลกหน้าในชีวิตจริงมากกว่าในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม กล่าวคือ พฤติกรรมการป้องกันตัวจากคนแปลกหน้าของเด็กกลุ่มนี้จะไปทำตามคำแนะนำของผู้ปกครองที่สอนให้ระวังคนแปลกหน้าในชีวิตจริงมากกว่าคนแปลกหน้าที่รู้จักกันในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม ซึ่งจาก Families

for Freedom (1998) ก็ได้พบว่ามีผู้ปกครองถึงร้อยละ 76 ที่กลัวคนแปลกหน้า และมีถึงร้อยละ 95 ของผู้ปกครองกลัวว่าบุตรหลานจะถูกคนแปลกหน้าลักพาตัว (The Campaign group Kidscape's report, 1993 อ้างถึงใน Families for Freedom Child Safety Bulletins)

5. การฝ่าฝืนเงื่อนไขในการสมัครเข้าใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม ในกรณีของอายุขั้นต่ำของผู้สมัครใช้

ก่อนที่ผู้ใช้จะเข้าใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมได้นั้นก็ต้องทำการสมัครใช้บริการเสียก่อนโดยการกรอกแบบฟอร์มที่ประกอบด้วยคำถามต่าง ๆ (Boyd และ Ellison, 2007) ซึ่งผู้ใช้จะต้องทำการสมัครภายใต้เงื่อนไขการให้บริการต่าง ๆ ของแต่ละเว็บไซต์ และหนึ่งในนั้น คือ เรื่องของการลงทะเบียนและความปลอดภัยของบัญชีผู้ใช้ที่เป็นส่วนที่มีการกล่าวถึงเงื่อนไขของอายุขั้นต่ำของผู้ที่สามารถสมัครเข้าใช้บริการเว็บไซต์ดังกล่าวนี้ได้

เนื่องจากเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมส่วนมากได้จำกัดอายุขั้นต่ำของผู้ที่สามารถสมัครเข้าใช้เว็บไซต์เหล่านี้ได้ (Melissa, 2009) และโดยส่วนใหญ่ก็จะกำหนดอายุขั้นต่ำของผู้ที่จะสมัครเข้าใช้บริการเว็บไซต์ดังกล่าวที่ 13 ปีขึ้นไป แต่จากผลการวิจัยกลับพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นบางส่วนได้ฝ่าฝืนเงื่อนไขในการสมัครใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมในข้อนี้ เพราะได้พบว่ามีนักเรียนบางส่วนที่มีอายุต่ำกว่า 13 ปีใช้บริการเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม และหากเรามองในส่วนในช่วงระยะเวลาที่เริ่มใช้เว็บไซต์เหล่านี้จนถึงปัจจุบันประกอบด้วยก็จะพบว่าถึงแม้ว่าในปัจจุบันผู้ใช้จะมีอายุ 13 ปีขึ้นไป แต่ถ้าหากพิจารณาดูจากช่วงระยะเวลาที่เริ่มใช้เว็บไซต์ดังกล่าวจนถึงปัจจุบัน ก็จะพบว่าเด็กบางคนที่ใช้เว็บไซต์ดังกล่าวมานาน 3-4 ปีแล้ว และถ้ากลับไปดูอายุของผู้ใช้ในขณะนั้นก็จะพบว่ามีอายุเพียงแค่ว่า 11-12 ปีเท่านั้น ซึ่งก็ต่ำกว่าเกณฑ์ของอายุขั้นต่ำของผู้ที่สามารถสมัครใช้เว็บไซต์เหล่านี้ได้ ในขณะที่ BBC News Technology (2011) ได้รายงานคล้ายกันว่ามีเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 13 ปีเป็นจำนวนมากที่ใช้เว็บไซต์ Facebook และเกือบครึ่งหนึ่งของเด็กชาวอังกฤษที่มีอายุ 9-12 ปีใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมทั้ง ๆ ที่มีการจำกัดอายุขั้นต่ำของผู้ที่สามารถสมัครใช้เว็บไซต์ดังกล่าวนี้ได้ จากพฤติกรรมการสมัครเข้าใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมข้างต้น ก็แสดงให้เห็นว่ามีเด็กบางรายได้โกหกอายุจริงของตัวเองเพื่อสมัครใช้บริการเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม

6. “เพื่อน” ในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต่างจาก “เพื่อน” ในชีวิตจริง

“เพื่อน” ในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมนั้นหมายถึง ใครก็ได้ที่ผู้ใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมติดต่อด้วยในเว็บไซด์ดังกล่าว ซึ่งก็เป็นได้ทั้งคนที่รู้จักกันอยู่แล้วในชีวิตจริงและคนแปลกหน้า ซึ่งก็ต่างจาก “เพื่อน” ในชีวิตจริงที่จะต้องมามีมิตรภาพระหว่างกัน (Ofcon SN Report อ้างถึงใน Stephanie, 2008) และจากผลการวิจัยก็ได้พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ตอบว่า นอกจากเพื่อนในโปรไฟล์จะเป็นเพื่อนสนิท เพื่อนที่เรียนอยู่ห้องเดียวกัน และเพื่อนเก่าแล้ว ก็ยังรวมถึงญาติ ๆ ครูอาจารย์ พ่อแม่ เพื่อนของเพื่อน รุ่นพี่ในโรงเรียน และแม้กระทั่งคนแปลกหน้าอีกด้วย ซึ่งก็ต่างจากเพื่อนในชีวิตจริงที่มีเพียงแค่เพื่อนสนิท เพื่อนในชั้นเรียนเดียวกัน และเพื่อนเก่าเท่านั้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

- ผู้ปกครองควรปรับเปลี่ยนแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องการสอนให้บุตรหลานระวังตัวจากคนแปลกหน้าที่รู้จักกันในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมน้อยกว่าในชีวิตจริง เนื่องจากผลการวิจัยได้พบว่าเด็กส่วนใหญ่ตอบว่าผู้ปกครองสอนให้ระวังตัวจากคนแปลกหน้าในชีวิตจริงมากกว่าในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม ทั้งที่จริง ๆ แล้วความเสี่ยงที่เด็กอาจได้รับอันตรายจากคนแปลกหน้าในเว็บไซต์ดังกล่าวก็ไม่ต่างจากคนแปลกหน้าในชีวิตจริงหรือในบางครั้งก็อาจจะมียมากกว่าก็ได้
- ผู้ปกครองควรเข้ามาควบคุมช่วงเวลาในการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมของบุตรหลานให้มากขึ้น เนื่องจากผลการวิจัยได้พบว่าเด็กกลุ่มนี้มักใช้เว็บไซต์เหล่านี้ในช่วงเวลาตั้งแต่หลังเลิกเรียนไปจนถึงดึก ซึ่งก็อาจทำให้เด็กเสียสุขภาพ และเสียการเรียนได้
- ผู้ปกครองควรสอนให้บุตรหลานรู้จักระวังตัวและตระหนักถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้จากการติดต่อกับคนแปลกหน้าในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมให้มากขึ้น เนื่องจากผลการวิจัยได้พบว่ามียเด็กส่วนหนึ่งที่ใช้เว็บไซต์ดังกล่าวติดต่อกับคน

แปลกหน้า ซึ่งก็มีจำนวนถึงครึ่งหนึ่งที่เคยพูดคุยกับคนแปลกหน้า นอกจากนี้ ก็ยังพบว่ามากถึงร้อยละ 80 ที่เคยรับคนแปลกหน้าเป็นเพื่อน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

- ครูอาจารย์ควรสอนให้เด็กกลุ่มนี้รู้จักป้องกันตนเองจากอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้จากการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมให้มากขึ้น เนื่องจากผลการวิจัยได้พบว่ามีเด็กจำนวนไม่ถึงครึ่งที่ตอบว่าครูอาจารย์สอนให้รู้จักป้องกันตนเองจากอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้จากการใช้เว็บไซต์ดังกล่าว

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

- สำหรับผู้ที่จะศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในอนาคตควรจะศึกษาพฤติกรรมการใช้ของนักเรียนกลุ่มนี้ทั่วทุกภาค เพื่อจะได้ทราบว่าเด็กกลุ่มนี้มีพฤติกรรมการใช้ที่เหมือนหรือต่างกันอย่างไร และถ้าให้ดียิ่งขึ้นก็ควรศึกษาพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายด้วย เพื่อจะได้นำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบกันได้มากขึ้น เนื่องจากผลการวิจัยในครั้งนี้ได้พบว่าพฤติกรรมการใช้ของเด็กกลุ่มนี้มีลักษณะที่คล้ายกัน จึงน่าจะศึกษากลุ่มตัวอย่างให้กว้างมากขึ้น เพื่อจะได้เห็นพฤติกรรมการใช้ที่หลากหลายของผู้ใช้ นอกจากนี้ ก็ควรศึกษาด้วยว่าเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมมีผลกระทบอย่างไรต่อตัวผู้ใช้และสังคมบ้าง ตลอดจนศึกษาด้วยว่าคนเหล่านั้นเชื่อมั่นในนโยบายความเป็นส่วนตัวของเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมที่ตัวเองใช้อยู่มากหรือน้อยเพียงไร ทั้งนี้ก็ควรศึกษาในส่วนของพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ผู้ใช้ทำในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมด้วย เช่น ลักษณะของการเข้าชมโปรไฟล์ การโพสต์ข้อความ รวมถึงภาษาและลักษณะของข้อความที่ผู้ใช้ใช้พูดคุยกัน รูปภาพที่ผู้ใช้เอามาโพสต์ และเกมที่ผู้ใช้ส่วนใหญ่เลือกเล่น เป็นต้น เพื่อให้เห็นพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์เครือข่ายทางสังคมได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น